

Полтавський державний аграрний університет
Навчально-науковий інститут економіки,
управління, права та інформаційних технологій

X Всеукраїнська науково-практична
інтернет-конференція

«Управління ресурсним забезпеченням господарської діяльності підприємств реального сектору економіки»

**13 листопада 2025 року
м. Полтава**

**Міністерство освіти і науки України
Полтавський державний аграрний університет
Кафедра менеджменту ім. І. А. Маркіної
ННЦ «Інститут аграрної економіки» НААН України
ГО «Науково-дослідний інститут соціально-економічного розвитку»
Національний університет біоресурсів і природокористування України
Сумський національний аграрний університет
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця
Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова
Дніпровський державний аграрно-економічний університет**

Матеріали

***X Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції
«Управління ресурсним забезпеченням господарської
діяльності підприємств реального сектору економіки»***

**13 листопада 2025 року
м. Полтава**

УДК 330.15:334.723
ББК 65.291.5

Управління ресурсним забезпеченням господарської діяльності підприємств реального сектору економіки : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, 13 листопада 2025 р. Полтава : ПДАУ, 2025. 289 с.

У матеріалах конференції розглядаються аспекти методології і практики управління ресурсним забезпеченням господарської діяльності підприємств реального сектору економіки.

Збірник розрахований на науково-педагогічних працівників, аспірантів, здобувачів вищої освіти, фахівців-практиків.

Матеріали друкуються мовою оригіналів.

За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідають автори.

СЕКЦІЯ 1. СУЧАСНІ УПРАВЛІНСЬКІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ ТА РЕГІОНУ. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ

*Т.В. Воронько-Невіднича, д.е.н., доцент,
В.Р. Турбаба, Д.О. Грищун, здобувачі вищої освіти
Полтавський державний аграрний університет*

СТРАТЕГІЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ В УКРАЇНІ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ІНСТРУМЕНТИ ЕФЕКТИВНОЇ АДАПТАЦІЇ

Сучасне бізнес-середовище в Україні характеризується високим рівнем динамічності, невизначеності та ризиковості, що значною мірою зумовлено як внутрішніми трансформаційними процесами, так і зовнішніми викликами глобального характеру. У таких умовах стратегічний менеджмент стає ключовим інструментом забезпечення стійкого функціонування та розвитку підприємств різних галузей, оскільки забезпечує довгострокову орієнтацію, системність управлінських рішень і здатність адаптуватися до змін. Застосування стратегічного менеджменту в українській практиці має низку специфічних особливостей, обумовлених соціально-економічними умовами, рівнем розвитку інституційного середовища, станом ринку праці та технологічною структурою економіки.

Однією з визначальних рис сучасного стратегічного менеджменту є підвищена вимога до адаптивності стратегій. На відміну від класичних моделей довгострокового планування, що передбачали стабільність зовнішнього середовища, українські підприємства стикаються з постійними коливаннями макроекономічних індикаторів, зміною нормативної бази, логістичними обмеженнями та нестабільністю споживчого попиту. Тому стратегічні рішення формуються з урахуванням можливостей їх оперативного коригування, використання гнучких інструментів планування, сценарного аналізу та швидкого ресурсного реагування.

Наступною важливою особливістю є поширення ризик-орієнтованого підходу в стратегіях підприємств. Турбулентність середовища обумовлює необхідність включення до стратегічного менеджменту процедур ідентифікації, оцінювання та мінімізації ризиків. Українські підприємства дедалі частіше впроваджують системи управління ризиками, формують карти ризиків, застосовують методи стрес-тестування та чутливісного аналізу. Це дозволяє посилити стійкість бізнесу, зменшити ймовірність стратегічних помилок та втрат, а також забезпечити фінансову збалансованість у довгостроковому періоді.

Важливим чинником, що визначає специфіку стратегічного менеджменту в Україні, є цифровізація бізнес-процесів, яка набула особливої інтенсивності в останні роки. Використання цифрових рішень – ERP-систем, CRM-платформ, аналітичних модулів BI, систем моніторингу виробництва – трансформує підходи до стратегічного планування та контролю. Завдяки цифровим інструментам підприємства отримують доступ до великих масивів даних, що забезпечує більш точний аналіз ринкових трендів, скорочує час управлінських рішень і робить процес стратегічного планування емпірично обґрунтованим.

Суттєве значення у формуванні сучасних стратегій має переорієнтація підприємств на міжнародні стандарти управління. У контексті інтеграції України у світовий економічний простір підприємства впроваджують інструменти, поширені у глобальній бізнес-практиці: Balanced Scorecard (BSC), стратегічне картування,

бенчмаркінг, Lean-концепцію тощо, що сприяє стандартизації управлінських процесів, підвищенню ефективності операційної діяльності та забезпеченню прозорості бізнес-процесів.

Вітчизняний ринок праці перебуває в стані структурної трансформації, що посилює роль людського капіталу у стратегічному менеджменті. Умови міграційних процесів, нестача кваліфікованих кадрів, необхідність розвитку цифрових компетенцій формують потребу у посиленні стратегічного управління персоналом. Підприємства впроваджують системи професійного розвитку, дистанційного навчання, планування кар'єри, індивідуальні траєкторії розвитку працівників, а також системи мотивації, зорієнтовані на результативність та утримання ключових фахівців. У сучасних умовах персонал розглядається як стратегічний ресурс, здатний визначати конкурентні переваги підприємства.

Отже, сучасні особливості використання стратегічного менеджменту у вітчизняних підприємствах зумовлені поєднанням зовнішніх викликів, технологічних трендів та внутрішніх резервів розвитку. Ефективність стратегічного менеджменту визначається здатністю підприємства адаптуватися до динамічних умов, інтегрувати інноваційні інструменти, розвивати людський капітал та формувати конкурентоспроможні бізнес-моделі. За умови системного та комплексного впровадження стратегічний менеджмент може забезпечити підвищення стійкості підприємств, поліпшення їх фінансових результатів та досягнення довгострокових стратегічних цілей.

Список використаних джерел:

1. Березіна Л.М., Воронько-Невіднича Т.В., Логінська І.Я., Шкурупій К.Є. Ключові аспекти управління розвитком агропродовольчої сфери в межах національної економічної стратегії – 2030. *Modern Economics*. 2021. № 30. С. 34-38. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V30\(2021\)-05](https://doi.org/10.31521/modecon.V30(2021)-05)
2. Воронько-Невіднича Т.В., Биченко С.Я., Прокопенко Н.О., Каплун Ю.В. Тенденції, що визначають розвиток стратегічного управління у підприємствах агропродовольчої сфери за сучасних умов. *Формування ринкової економіки в Україні*. 2021. Вип. 46. С. 54-61. DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/meu.2021.46.0.4606>.
3. Дідур К.М., Крабівничий А.Я. Інституційні засади підвищення ефективності діяльності аграрних підприємств в умовах глобальних трансформацій. *Агросвіт*. 2025. № 15. С. 105–113. URL: <https://nauka.com.ua/index.php/agrosvit/article/view/7636/7769>
4. Савицька О. М., Салабай В. О. Ефективність діяльності та управління підприємством: особливості використання теорії, методології та результативності аналітичних досліджень. *Ефективна економіка*. 2019. № 6. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=7126> DOI: 10.32702/2307-2105-2019.6.55

*В.І. Захарченко, д.е.н., професор,
А.В. Гуцу, здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Національний університет «Одеська політехніка»*

РЕКОМЕНДАЦІЇ З РЕАЛІЗАЦІЇ ПОЛІТИКИ ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНОГО РОЗВИТКУ

У сучасний військовий час в результаті ухвалених рішень виникають умови для створення необхідних політичних і економічних передумов активного включення сфери високих технологій ВТ в якості головного чинника структурної перебудови економіки [3, с. 11-21].

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. СУЧАСНІ УПРАВЛІНСЬКІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ ТА РЕГІОНУ. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ

<i>Т.В. Воронько-Невіднича, В.Р. Турбаба, Д.О. Грищун</i> Стратегічний менеджмент в Україні: сучасні виклики та інструменти ефективної адаптації.....	4
<i>В.І. Захарченко, А.В. Гуцу</i> Рекомендації з реалізації політики високотехнологічного розвитку.....	5
<i>В. Клочан, Н. Захарченко</i> Стратегічне планування та регіональні програми розвитку.....	7
<i>О.В. Козирєва, В.С. Іващенко</i> Цифровізація фінансової системи України: виклики, ризики та перспективи розвитку.....	8
<i>Н.С. Бабірецька</i> Сутнісні ознаки та складові soft skills у публічному управлінні.....	10
<i>О.В. Величко, В.В. Селюк</i> Публічне управління в умовах цифрової трансформації.....	13
<i>Л.А. Кургузенкова, С.В. Єрмішова</i> Діджиталізація як системний чинник трансформації публічного управління.....	15
<i>В.В. Червякова, Д.О. Кілікевич</i> Ніаршоринг як нова парадигма світових ланцюгів постачання та стратегічна можливість для України.....	17
<i>Н.М. Шведа, В.А. Качан</i> Сталий розвиток регіону.....	18
<i>Т.М. Бовсунівська</i> Інститут старости як елемент системи публічного управління в територіальних громадах України.....	20
<i>О.А. Голуб</i> Перспективи зростання прибутковості підприємств у повоєнний період відбудови економіки України.....	22
<i>О.А. Гуменюк</i> Державна політика розвитку малого підприємництва в аграрній сфері.....	24
<i>Б.В. Корзун</i> Діагностика системних бар'єрів спонсорства спортивного танцю в Україні.....	26
<i>Г.В. Коськін, І.С. Кравців, В.А. Плеханова</i> Транспарентність бюджетів територіальних громад Федеративної Республіки Німеччина.....	28
<i>С.О. Левицька</i> Механізм управління сталим розвитком громад.....	30
<i>І.І. Никитович</i> Державне регулювання розвитку медичних закладів громади.....	32
<i>Я.А. Резніченко</i> Оцінка впливу інституційної інертності на ефективність прийняття рішень у сфері фізичної культури і спорту на місцевому рівні.....	34
<i>В.Ю. Сергієнко</i> Інноваційні тенденції публічного управління в Україні: державно-приватне партнерство як механізм розвитку транспортної інфраструктури.....	35
<i>Д.В. Філіпов</i> Інвестиційна політика держави у повоєнний період та роль банківського сектора у відбудові.....	37